

хора, не отивала работа-та добръ, и особито не былъ честитъ въ нея, патриархъ Іосифъ, кой-то поръчвалъ напечатваніе-то на книги-ты на хора съ малкы познанія и упориты въ мнѣнія-та на невѣжество-то, като на пр. на Протоіереи-ты — Аввакума и Ивана Нероновъ, и на священници-ты — Лазара и Никита, и на диакона Тодора Ивановъ и на други още като тѣхъ. Тѣ ся заловили да ги поправять съ таквѣзи смѣлость, щото не оставили ни единъ стрѣкъ на мира отъ тѣхъ; и сичко вършили, нѣсамо безъ да погледнѣтъ на Гръцкы текстъ, ами даже и безъ уваженіе камъ старо-българскы-ты рѣкописы. При това още ся домогвали да доварать въ догматическы стѣпенъ отъ вѣрѣ-тѣ и погрѣшкы-ты на тогавашно-то врѣмя, като н. пр. мнѣнія-та за прикрѣстваніе-то съ два прѣста само, сугубѣ-тѣ аллилуія, прибавяніе-то на думѣ-тѣ «истиннаго» въ члена за святаго Духа, и други много таквизи заблужденія, кои-то вмѣнѣли въ сичкы-ты черковны книги, издадени отъ тѣхъ.

Послѣ, кога-то станѣлъ патриархъ, Никонъ, заловилъ ся и той съ благоеразуміе и енергіѣ за тѣхно-то пакъ поправаніе, като поискалъ по-напрѣдъ затова и согласіе-то на сичкы-ты Русскы святи-тели и источны патриарсы. И прѣди да почне, пратилъ инокъ-тъ Арсенія Суханова на истокъ, да събере отъ тамъ, колко-то вече може, стары Гръцкы и Българскы рѣкописы. Той ходилъ и му донесълъ само отъ Св. Горѣ до 500 таквы стары рѣписы отъ священны и Богослужебны книги, а отъ разны мѣста на Българіѣ още други 200. Помежду тѣхъ имало едно евангеліе, писано прѣди 1050 години, а друго — прѣди 650, и единъ служебникъ — прѣди 600 години. Сега по тыя рѣкописы Никонъ поръчялъ на нарочно повыканы-ты отъ Киевъ учены и добросѣвѣстны иноци, да поправять Богослужебны-ты книги, па зѣлъ спроти това поправаніе да ги въвожда, за да ся употреблявать на мѣсто на прѣжни-ты.

Чинъ-тъ на Богослуженіе-то си останѣлъ пакъ същый безъ измѣненіе прѣзъ сичко-то това врѣмя; само дѣто ся подопълнилъ съ нѣколко още праздника, нарядены въ честь на Божіи-ты угодиници, кои-то изново просияли съ свои-ты святы подвигы, — и въ память на особны-ты Божіи, появены въ Россіѣ, благодѣанія. Позабѣлѣжителни-ти отъ тыя праздници сѣ: 1) Происхожденіе на честны-ты дръвеса отъ животворящыя кръсть (сир. тържествень черковень ходъ съ дърво-то на животворящыя кръсть), нарядено по случай на побѣдѣ-тѣ, коѣ-то Великый князь Андрей Боголюбъ